

kući pokraj vatre bezbrižno sjedili i pričali.

Banjaluka 27.X. 1961. god

Međar Dušan s.r.

ORIGINALNI ZAPISNIK KOJI JE OVJEREN SA STRANE SAVEZA BORACA
NALAZI SE SKUPA SA OVIJEM PREPISOM.

PREPIS JE IZVRŠEN ZATO ŠTO JE ORIGINAL PISAT RUKOM TE DA BI SE
OVAKO PISANO MAŠINOM MOGLO LAKŠE DA ČITA.

Čišćenje četnika na
terenu Manjače.

P R E P I S

Ovo je bilo 16. juna 1944. godine

~~Međar Dušan~~

Međar(Bože)Dušan rođen 1917. godine u selu Donjem Ratkovu sada
sa stanom u Banjaluci, penzionisan Kapetan JNA,

I Z J A V I

Bio sam komandir učarne čete koja je imala zadatak da
čisti manjački teren od četničkih ostataka.

Tako sam krenuo iz Donjeg Ratkova za Šljivno i Kola jer
sam obavješten da se na tome terenu nalaze neke četničke grupice.
Kad sam sa četom(koja je brojala oko 60 ljudi) stigao u Šljivno,
ovdje sam ostavio četv a ja sam sa deset ljudi krenuo u selo Kola
zaseok Konatari, jer su se tamo nalazile naše snage, koliko se
sjećama da je tamo bila 15 krajiške brigada ili njeni dijelovi.
Bio sam obavješten da se brigada nalazi u zaseoku Konatari. Bila
je noć. Magla da se nije vidjelo ništa a blato tako duboko da
smo jedva mogli na nekim mjestima da izvučemo noge iz gliba a uz
to sipila je sitna kisica. Ja sam vođicu rekao gde nas ima da vođ
či i on je očito poznavao dobro ovaj teren i pored nevremene te
nas je uz teške napore doveo u Konatare. U trećoj kući na koju
smo u zaseoku naišli, probudili smo jednu ženu , koja je na naše
pitanje odgovorila da ne zna gde se nalaze naše snage. Vođić nas
je dalje vođio po strašmo blatnjavom putu tako sa smo se uvalji-
vali u blato. Doveo nas je do jedne kuće iz koje se je vidjelo
slabo svjetlo a iz kuće čuo se je tako glasan razgovor da se je
moglo čuti ovaj žagor pret samom kućom i ako se nijesu mogle baš
tako lako razabrati pojedine riječi. Jednog moga vojnika pozvao
sam da ode do prozora od kuće i da vidi koja je to jedinica, jeli

petnaesta krajiška brigada da bi nekoga od drugova prepoznao, jer je ovaj vojnik skoro došao u našu brigadu iz petnaeste kao prekomandovan. Ja sam radi opreznosti pomišljao da možda ^u nebi slučajno mogli biti četnici, te sam svoje pozvao na pripravnost. Ovaj vojnik prišuljao se je prozoru, malo se zašutio i povratio^u vši se, priđe mi i saopšti, da u kući nije mogao nikoga da vidi jer je prozor bio strašno prljav a da se čuju glasovi i da je čuo sigurno glas jednoga komesara bataljona iz petnaeste krajiške brigade i da on sigurno zna da su u kući naše jedinice. Kad mi je to sve rekao i potvrdio da su to naše snage, ja sam ostavio desetinu pred kućom a ja sam ušao u slabo osvijetljenu prostoriju i s vrata sam pozdravio sa: "Zdravo drugovi". Kad sam tako pozdravio tada sam malo bolje pogledao vatrom slabom osvijetljenu prostoriju i mogao sam vidjeti seoske žene, seljake koji su bili u ovčijem kožusima a držali su karabine u rukama. Mojim ulaskom u kuću i pozdravom na momenat, i moje iznenađenje sve je u kući umuklo i nastala je jedna mućka tajna koja me je strašno iznenađila. Ja u prvi mah pomisli da me nijesu prepoznali da sam vojnik naše vojske a bio sam tvrdio uvjeren da se nalazim među našim vojnicima, začuđeno upitah: "Štaje drugovi što ste se uznemirili pa čutite, pa vidite li da sam partizan". Kad sam to izgovorio na jedan put me neko grnu u leđa, ja posrnuh i oskočih od vrata, a ono navalila čitava gomila na vrata, začepi vrata i tako jedan preko drugog za čas isprazniše ovi ^{napuštenu} kuću. Za časak dođo k sebi i vidjoh sve šta ovo odigra se i zaključih da su to bili četnici a ne partizani. Četnici nijesu znali da sam ja upao u kuću onako kako je to bilo a to jest da sam zaista mislio da je to naša vojska a ne četnici, oni su vjerovali da je kuća bila opkoljena od naših vojnika a da sam ja ušao tako slobodno da im se javim ili da ih pozovem na predaju. Ova kuća bila je sagrađena

na u jednoj vrletnoj nizbrdici a uz kuću bio je sagrađen jedan hodnik koji je bio visok na donju stranu oko četiri ~~do čet~~ metara. Oni kada su izlazili iz kuće nijesu se usuđili da idu na vrata toga hodnika nego su išli na dolju staranu niz hodnik te su skakali tamo a opet je tu na došku kuće kuće su skakali bila iskopata jedna rupetina tako da su skoro svi pogođili u nju, koja je bila napunjena gustim blatom, tako da se je čulo kako nešto bućka a to je kako je koji skakao u ovu lokvu.

Moja desetina koja je ostala napolju, također se je ovim svim iznenađila jer smo svi bili uvjereni da su u kući naši vojnici a ne četnici, pa nijesmo ni pravili nikakva plana da bi nešto preduzeli.

Kad sam došao k sebi izišao sam napolje, našao sam svoju desetinu, i sa njome cilu tu noć sam tamarao tamo amo ni sam neznajući kuda jer nas je i vođa napustio koji nas je do ove kuće doveo. U samo svanuće u nekom drugom zaseku raspitao sam gdje bi mogle biti naše snage i ubrzo sam se i sastao sa njima.

Toga dana došao sam u zaseok Konatare, preturio i pretražio ovu kuću i ostale pomoćne staje, tako da sam našao jednog mrtva četnika u jednoj štali za stoku u jasluka. Seljaci su mi rekli da je ovaj četnik skačući prethodne noći sa onog hodnika kod kuće gdje su bili iznenađeni, skočio u onu kaljugu i da se je ugušio u vodi i blatu, te su ga sklonili da bi ga negde zakopali.

Kasnije sam doznao da je te noći bilo oko dvadeset četnika u toj kući, koji su se smatrali bezbedni jer su te večeri iz zaseoka Konatare izvršile pokret naše snage koje su do tada bile u zaseku. Četnici su bili postavili jednog seljaka da čuva stražu pred kućom u kojoj su oni bili, ali ovaj stražar i sam bio je iznenađen našim dolaskom tako da je pobjegao sa stražarskog mjesta da se nije imao vremena ni da javi četnicima koji su u